

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
Compania de Asigurare „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail
Roșcovan împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurare „Grawe Carat
Asigurări” Societate pe Acțiuni și lui Semion Ciobanu cu privire la încasarea
sumei cu titlu de despăgubire de asigurare, repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurare „Grawe
Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 12 ianuarie 2015, Mihail Roșcovan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și lui Semion Ciobanu cu privire la
încasarea sumei, cu titlu de despăgubire de asigurare, repararea prejudiciului moral
și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 7 octombrie 2014 în mun. Chișinău, a
avut loc un accident rutier, iar vinovat de producerea accidentului și provocarea
prejudiciului material a fost recunoscut Semion Ciobanu.

Reclamantul a susținut că în urma accidentului sus-menționat a fost deteriorat
automobilul de model „Opel Vectra” cu n/î XXXX, care-i aparține cu drept de
proprietate.

Având în vedere că, răspunderea civilă a lui Semion Ciobanu a fost asigurată
printr-un contract de răspundere civilă la ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, la 8
octombrie 2014 a fost înregistrat dosarul de daune, fiind prezentate și actele
întocmite de colaboratorii Poliției Rutiere ce vizează producerea accidentului rutier
și schemele locului accidentului.

Mihail Roșcovan a menționat că, la 6 noiembrie 2014 a fost întocmit Raportul de evaluare a pagubei cu nr. 1544/1 IA, prin care s-a stabilit că, suma prejudiciul material cauzat lui, în urma accidentului rutier constituie 11 764,58 de lei.

Reclamantul a remarcat că la examinarea automobilului reprezentantul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a fost prezent.

Mihail Roșcovan a relatat că, la 1 decembrie 2014 s-a adresat ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA cu pretenție, prin care a solicitat efectuarea recalculărilor conform raportului de evaluare menționat, iar conform calculului efectuat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, a primit suma de 8 031 de lei, care în viziunea ultimei, corespunde sumei prejudiciului care i-a fost cauzat lui.

A considerat că, pârâta fiind persoană cointeresată de a diminua cât mai mult posibil cheltuielile sale, i-a lezat interesele lui, prin achitarea unei despăgubiri care nu corespunde realității, astfel că pârâta urmează să-i achite suma de 5 803,58 de lei ce constituie diferența între suma achitată și prejudiciul real cauzat în urma accidentului rutier.

Totodată, reclamantul a mai considerat că, a fost prejudiciat moral de către Semion Ciobanu, persoana vinovată de producerea accidentului rutier, astfel ultimul este obligat să repare prejudiciul moral cauzat.

De asemenea a remarcat că, prin refuzul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA de a-i achita o despăgubire de asigurare în termenii indicați de legislația în vigoare, precum și prin manifestarea unui comportament care duce la tăgădnarea achitării despăgubirii, a fost lezat în drepturi.

Reclamantul prin cererea de chemare în judecată și cererea suplimentară, a solicitat încasarea de la ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 5 922 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei de 800 de lei cu titlu de cheltuieli privind efectuarea expertizei, a taxei de stat în sumă de 174 de lei, a cheltuielilor de judecată, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Roșcovan s-a admis parțial. S-a încasat de la ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul lui Mihail Roșcovan suma de 5 922 de lei cu titlu de diferență de despăgubire de asigurare și cheltuielile de judecată, compuse din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, efectuarea expertizei, serviciilor prestate privind eliberarea extrasului din Registrul și cheltuielile de asistență juridică profesională în sumă totală de 1 740 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

La 22 noiembrie 2017, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a declarat apel nemotivat, iar la 12 aprilie 2018 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel având în susținere prevederile art. 1301, 1304, 1398 și 1410 ale Codului civil, art. 15, 23 și 28 ale Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, a reținut că, reclamantul Mihail Roșcovan a prezentat probe care confirmă cauzarea prejudiciului drept unul în quantum mai mare decât cel indicat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, și anume, Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-1799 din 12 aprilie 2016, expedit de Ministerul Afacerilor Interne,

IGP, Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, astfel încât, prin prisma prevederilor Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, urmează a fi reparat integral de către asigurator.

Astfel, Colegiul a considerat justificată și soluția instanței de fond cu referire la respingerea pretenției de reparare a prejudiciului moral, or, Mihail Roșcovan nu a prezentat probe în sensul art. 1422 și 1423 ale Codului civil.

Pe cale de consecință, instanța de apel nu a găsit temeiuri de casare a hotărârii primei instanțe, deoarece a fost acordată o apreciere efectivă și deplină circumstanțele speței deduse judecării, aplicând corect normele drept material.

La 8 octombrie 2018, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată, reiterând motivele din cererea de apel.

ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a indicat că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, interpretând în mod eronat legea.

Recurenta a relatat că instanța de apel nu a luat în considerare norma specială care urma a fi aplicată, și anume, art. 23 alin. (11) din Legea nr. 414.

Suplimentar recurenta a menționat că Raportul de expertiză din 12 aprilie 2016, nu poate fi pus la baza adoptării hotărârii, deoarece textul contravine art.158 alin. (3) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, a menționat că raportul de expertiză nu corespunde obiectului litigiului, or, prețul lucrărilor de restabilire sunt stabilite pentru alt autovehicul decât de model „Opel Vectra”, și anume, automobilul de model „Toyota Auris” cu n/î XXXX.

Mai mult, raportul de expertiză include piese suplimentare spre înlocuire, pe când la întocmirea procesului-verbal de constatare a pagubelor aceleași piese de schimb au fost stabilite la reparație.

ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în partea admiterii acestora, compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 iunie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 8 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurare „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva